

РЕШЕНИЕ

№ 2547

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 19.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **5999** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 7 вр. чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д. А. Т. – Д. срещу мълчалив отказ за възстановяване на недължимо платени данъци за МПС с Акт за прихващане или възстановяване (А.) № 002 от 21.01.2013г., издаден от С. С. Д., на длъжност старши инспектор в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси”, отдел И. на Столична община, обжалван по административен ред и мълчаливо потвърден от кмета на Столична община в качеството му на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ. Жалбата е срещу отказ за възстановяване на надвнесени данъци в размер на 3525.07 лева по подадено искане за прихващане и възстановяване с изх.№72070053 от 30.10.2012г.

С жалбата се иска отмяна на отказа в А., като издаден при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Твърди се, че към датата на продажбата на МПС всички данъци са били платени, като жалбоподателят се позовава на удостоверяване на това обстоятелство от нотариуса при заверката на договора за продажба, независимо от предоставянето на копия на приходните квитанции. Прави възражение, че възстановената сума е с 3525.07 лева по-малко от поисканата, но в отказа не са изложени мотиви и не са обсъдени плащанията преди 2011г., като са възстановени суми само за 2011г. и 2012г. За МПС „Д.” с [рег.номер на МПС] представя

доказателства, че е откраднато през 2006г. В хода на съдебното производство жалбоподателят се представлява от юрисконсулт П., който поддържа твърденията в жалбата. Представя писмени бележки с подробно развити доводи в подкрепа на изложените възражения. Претендира заплащане на разноски за съдебното производство.

Ответната страна – кметът на Столична община, в качеството му на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ и чл.129, ал. 7 от ДОПК, чрез упълномощения му процесуален представител юрисконсулт И. прави искане жалбата да се отхвърли като неоснователна. Размерът на недължимо платените данъци е правилно определен в процесния А., като разликата със заключението на вещото лице се дължи на математическите изчисления. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 43 - ти състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по подадено искане от [фирма] за прихващане или възстановяване с изх.№72070053 от 30.10.2012г. до [община], отдел „Местни данъци и такси”, дирекция „ПАМДТ” на Столична община. С искането, на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК е заявен за възстановяване недължимо платен данък МПС за автомобил С 5878 НА в размер на 1223.13 лева, за МПС с номер СА 8616СА в размер на 49.08 лева, за МПС с номер СА 1931 АК в размер на 1084.06 лева, за МПС с номер С 4891НС в размер на 17.94 лева, за МПС с номер СА 0976 РН в размер на 561.53 лева, за МПС с номер С 7008МХ в размер на 580.99 лева, за МПС с номер СА 7453 ВК в размер на 739.63 лева и за МПС с номер СА 0981 РН в размер на 592.39 лева. Към искането са приложени договори да покупко-продажба на автомобилите и талони.

По подаденото искане е извършена проверка от старши инспектор по приходите С. С. Д. в хода на която е установено, че [фирма] е внесло данък за МПС с номера СА 8616СА, С. НА, СА 1931 АК, СА 0976 РН и СА 0981 РН за 2011г. и 2012г. на 26.10.2012г. Всички тези МПС са продадени с договори от 02.11.2010г. на [фирма], но не са отписани на време, което е причина за начисляване и плащане на недължим данък МПС за 2011г. и 2012г., който подлежи на възстановяване, на основание чл. 128, ал. 1 от ДОПК. Издаден е А. №002 от 21.01.2013г., с който е възстановена на [фирма] сума в размер на 1323.68 лева, представляваща данък МПС за автомобили с номера СА 8616СА, С. НА, СА 1931 АК, СА 0976 РН и СА 0981 РН за 2011г. и 2012г., главница и лихви. Относно останалите автомобили и суми по искането за прихващане или възстановяване няма произнасяне в издадения А..

А. е връчен на упълномощен представител на [фирма] на 07.02.2013г. Подадена е жалба по административен ред, с входящ номер от 25.02.2013г. По подадената жалба няма произнасяне от страна на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК и А. е мълчаливо потвърден, на основание чл. 156, ал. 4 от ДОПК, приложим при обжалване на А., на основание чл. 129, ал. 7 от ДОПК. Към жалбата е приложено постановление от 28.05.2007г. на прокурор при СРП за възобновяване на наказателно производство срещу неизвестен извършител за противозаконното отнемане на товарен автомобил „Д.” с ДК [рег.номер на МПС], собственост на „Т. – БГ” (настоящо наименование [фирма]) и талон на автомобил СА 7453 ВК на който е отбелязано, че е снет от отчет на 15.07.2009г. Подадена е декларация за отписване на

този автомобил на 30.10.2012г., на която дата са подадени и декларации за отписване на другите автомобили, продадени с договори от 02.11.2010г.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и представените от жалбоподателя в хода на съдебното производство писмени доказателства. В хода на съдебното производство е представена заповед № РД-09-3917/21.10.2008г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ се определят за органи по приходите, съответно компетентни да издават А., служители, заемащи изброените в заповедта длъжности, включително и старшите експерти към дирекция „ПАМДТ”.

Приета е и съдебно – счетоводна експертиза, която след запознаване с доказателствата по делото и доказателствата при ответника дава заключение, че в искането за прихващане и възстановяване на [фирма] са посочени автомобили със следните номера: С 5878 НА, СА 8616СА, СА 1931 АК, С 4891НС, СА 0976 РН, С 7008МХ, СА 7453 ВК, СА 0981 РН, деклариран при придобиването ми с декларация по чл. 54 от ЗМДТ. С договори за покупко - продажба от 02.10.2010г. са продадени МПС с номера СА 8616СА, С. НА, СА 1931 АК, СА 0976 РН и СА 0981 РН. За продажбата не е подадена декларация за отписването им в срок, а на 30.10.2012г., което е довело до начисляване и плащане на данък МПС и след продажбата им.

От заключението на вещото лице се установява, че автомобил С 4891НС е отписан въз основа на декларация от 12.01.2007г. и неговият партиден номер е със статус „закрит” и облагане с данък МПС до 30.06.2006г. Автомобил СА 7453 ВК е снет от отчет на 15.07.2009г. Подадена е декларация за отписване на МПС, към която е приложено копие от регистрационния талон, върху който е записано, че автомобилът е снет от отчет на 15.07.2009г.

Относно товарен автомобил „Д.” с ДКН [рег.номер на МПС] , за който е представено постановление на СРП за възобновяване на наказателното производство срещу неизвестен извършител за противозаконното отнемане на автомобила от [фирма] е установено, че е подадена декларация за отписване на автомобила на 30.10.2012г. Той обаче не е отписан, тъй като не е представен документ, че регистрацията на МПС- то е прекратена по чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ и автомобилът не е освободен от данък МПС.

Със заключението на съдебно – счетоводната експертиза е установен размера на задълженията за данък МПС за всеки отделен автомобил и за всяка отделна година. Крайното заключение на вещото лице е, че има надвнесен данък от страна на жалбоподателя, но той се отнася само за автомобилите, които са продадени на 02.10.2010г., но е подадена декларация за отписването им на 30.10.2012г., или както следва: с ДК [рег.номер на МПС] , С. НА, СА 1931 АК, СА 0976 РН и СА 0981 РН Недължимо е платен данък за тях общо в размер на 619.91 лева главница за 2011г. и 619.91 лева главница за 2012г., заедно със съответната лихва. Общо е надвнесен данък МПС в размер на 1239.82 лева главница по заключението на вещото лице.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, 43 - ти състав направи следните правни изводи:

Подадената жалба е процесуално допустима. Сроктът за оспорване на А. по съдебен ред, в частта на отказа, на основание чл. 131, ал. 2 във връзка с чл.156, ал. 5 е 30-дневен от изтичане на срока за произнасяне на административния орган по чл. 155, ал. 1 от ДОПК. Жалбата по административен ред е подадена на 25.02.2013г. с вх. № МФТ -2600-115/25.02.2013г. на дирекция „ПАМДТ” на Столична община, а по

съдебен ред на 23.05.2013г. в срока по чл.156, ал. 5 от ДОПК. Решаващият орган не се произнесъл и е формирал мълчаливо потвърждаване на А. в частта на мълчаливия отказ да се възстанови искания надвнесен данък в пълен размер. Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, при спазен срок за съдебно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на акта за прихващане или възстановяване, дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният А. е издаден от старши инспектор по приходите в дирекция „ПАМДТ” - С. С. Д., орган, който разполага с материална компетентност съгласно чл. 129, ал. 2, т.2 вр. чл. 110, ал. 3 и ал. 4 от ДОПК и заповед № РД-09-3917/21.10.2008г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ се определят за органи по приходите, съответно компетентни да издават А., служители, заемащи изброените в заповедта длъжности, включително и старшите експерти към дирекция „ПАМДТ”.

Съдът намира, че в хода на проверката, приключила с издаването на процесния А. не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон.

Предмет на съдебен контрол е мълчалив отказ за издаване на А., мълчаливо потвърден от кмета на Столична община в качеството му на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК. По подадено искане от [фирма] за прихващане или възстановяване с изх.№72070053 от 30.10.2012г. до [община], отдел „Местни данъци и такси”, дирекция „ПАМДТ” на Столична община на недължимо внесен данък МПС е поискано възстановяване на платен данък МПС както следва за автомобил С 5878 НА в размер на 1223.13 лева, за МПС с номер СА 8616СА в размер на 49.08 лева, за МПС с номер СА 1931 АК в размер на 1084.06 лева, за МПС с номер С 4891НС в размер на 17.94 лева, за МПС с номер СА 0976 РН в размер на 561.53 лева, за МПС с номер С 7008МХ в размер на 580.99 лева, за МПС с номер СА 7453 ВК в размер на 739.63 лева и за МПС с номер СА 0981 РН в размер на 592.39 лева. С А. №002 от 21.01.2013г. е възстановена на [фирма] сума в размер на 1323.68 лева, представляваща данък МПС за автомобили с номера СА 8616СА, С. НА, СА 1931 АК, СА 0976 РН и СА 0981 РН за 2011г. и 2012г., главница и лихви. Относно останалите претендирани суми и посочени автомобили в искането няма произнасяне в издадения А., нито в срока по чл. 131, ал. 1 от ДОПК. Налице е мълчалив отказ по смисъла на чл. 131, ал. 1 от ДОПК. Мълчалив отказ е налице и по отношение на периода от 2006г. до 2011г., за който не са възстановени суми по А., няма изложени мотиви за отказ, нито диспозитив.

При оспорване на отказ за издаване на административен акт, какъвто е и мълчаливият отказ за издаване на А., в доказателствена тежест на оспорващия е да установи, че са налице всички предпоставки за издаване на искания акт. Указания в този смисъл за доказателствената тежест са дадени на жалбоподателя с определение на съда от 30.10.2013г. Следвало е да докаже наличие на материално - правните предпоставки за издаване на А., в частта, в която е налице мълчалив отказ, а именно, че има недължимо платени суми данък МПС за автомобилите и за периодите, за които не са възстановени суми с издаването на А.. От събраните в хода на съдебното

производство доказателства не се установява наличие на надвнесени и невъзстановени с издаденото А. данъци за МПС, посочени в искане с изх.№72070053 от 30.10.2012г. за прихващане или възстановяване, с изключение на МПС с номер С 7008МХ. От заключението на съдебно - счетоводната експертиза, по същество неоспорено от страните, което съдът изцяло кредитира и поставя в основата на своето заключение се установява, че автомобил С 4891НС е отписан въз основа на декларация от 12.01.2007г. и неговият партиден номер е със статус „закрит” и облагане с данък МПС до 30.06.2006г. Автомобил СА 7453 ВК е снет от отчет на 15.07.2009г. Подадена е декларация за отписване на МПС, към която е приложено копие от регистрационния талон, върху който е записано, че автомобилът е снет от отчет на 15.07.2009г. За тези два автомобила не е доказано материално - правно основание за възстановяване на исканите суми, тъй като няма недължимо платен данък. За МПС с номера СА 8616СА, С. НА, СА 1931 АК, СА 0976 РН и СА 0981 РН, продадени на 02.10.2010г. е платен недължим данък за 2011г. и 2012г. в размер по заключението на вещото лице от 1239.82 лева главница и възстановен с издадения А. в същия размер на главницата от 1239.82, ведно със съответната лихва. При изчисление на сумата на лихвите има разлика от 0.41 лева между определената лихва по заключението на вещото лице и възстановената с А., която е в резултат на математическото изчисление и закръгляне на числата и по същество не се отразява на размера на възстановената с А. лихва. За тези автомобили не е доказано наличие на други, недължимо платени суми за данък за МПС, извън възстановените с А. и не са налице материално - правните предпоставки за възстановяване на други, различни от определения от административния орган суми. За претендиращия период от 2006г. до 2011г., за 2006г. искането е недопустимо, на основание чл.129, ал. 1, предл. 2 от ДОПК и правилно не е разгледано и няма произнасяне по него на това основание, както и за целия период не са представени доказателства от страна на жалбоподателя, в чиято доказателствена тежест е установяването на наличие на надвнесени данъци, за което са дадени указания от страна на съда.

За товарен автомобил „Д.” с ДКН [рег.номер на МПС] е представено постановление на СРП от 28.05.2007г. за възобновяване на наказателното производство срещу неизвестен извършител за противозаконното отнемане на автомобила от [фирма]. Също така е представена служебна бележка от 29.08.2006г. на Първо РПУ при СДП С. за противозаконно отнетия товарен автомобил, ведно с ремаркетото. От постановлението е видно, че е образувано наказателно производство срещу неизвестен извършител за това, че на 08.08.2006г. срещу 09.08.2006г. за времето от 19.30ч. до 08.30ч. в [населено място], [улица] отнет противозаконно товарен автомобил „Д.” с ДКН [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] (сегашно наименование [фирма]). Настоящата съдебна инстанция намира така представеното постановление и служебна бележка от Първо РПУ при СДП за безспорни доказателства, че товарният автомобил е откраднат на 08.08.2006г. Към този момент е в сила редакцията на чл. 54, ал. 3 от ЗМДТ, преди изменението от 01.01.2010г., съгласно която при кражба и унищожаване на превозно средство не се подава декларация за освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение. От заключението на вещото лице по приетата съдебно – счетоводна експертиза се установява, че за автомобила е платен недължим данък за 2007г., 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г. в общ размер на 375 лева и съответната лихва. За 2006г. искането е недопустимо, на основание чл.129, ал. 1 предл. 2 от ДОПК като предявено

след изтичане на 5 годишния срок. Налице са материално- правните предпоставки за възстановяване на недължимо платения данък за откраднатото МПС за 2007г., 2008г., 2009г., 2010г., 2011г. и 2012г., в размер на 375 лева главница и съответните лихви. Следва в тази част мълчаливият отказ да бъде отменен и преписката върната за решаване на въпроса по същество с издаване на А. за възстановяване на посочената сума.

В останалата част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси от 50 лева държавна такса, 250 лева възнаграждение за вещо лице и 351 лева юрисконсултско възнаграждение или съразмерно уважената част от жалбата в размер на 69 лева. На ответника по жалбата се дължи юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата или в размер на 343 лева. По компенсация следва да се присъдят разноси на ответника в размер на 274 лева.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, чл. 161, ал.1 от ДОПК, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д. А. Т. – Д. мълчалив отказ за произнасяне по искане за възстановяване на недължимо платен данък за товарен автомобил „Д.“ с ДКН [рег.номер на МПС] за 2007г., 2008г., 2009г., 2010г., 2011г., 2012г.

ВРЪЩА преписката на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“, отдел И. на Столична община за издаване на акт за прихващане или възстановяване при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Д. А. Т. – Д. да заплати на Столична община направените по делото разноси в общ размер на 274 (двеста седемдесет и четири) лева

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: